

modtagere og selvstændige erhvervsdrivende begrænses. Endvidere foreslås fradragene for renteudgifter og for udgifter til syge- og ulykkesforsikring begrænset. De foreslåede fradragsbegrænsninger skønnes at ville forøge beskatningsgrundlaget med ca. 9.500 mill. kr. eller med ca. 8 procent.

De såkaldte beregningsfradrag, personfradragene og hustrufradragene, foreslås afskaffet og erstattet med fradrag i skatten. Derved forøges det hidtidige beskatningsgrundlag med ca. 25 procent, men det deraf følgende merprovenu medgår stort set til dækning af udgifterne til de foreslåede fradrag i skatten. De hidtidige fradrag i indkomsten har virket på den måde, at skattenedsættelsen pr. 100 kr.'s fradrag i indkomsten bliver større, jo højere skatteyderens indkomst er. De nu foreslåede fradrag i skatten vil derimod sikre, at 100 kr.'s fradrag vil give samme skattenedsættelse på alle indkomstrin. Løvrigt foreslås fradragene fastsat således, at den skattefri bundgrænse i 1975 forhøjes fra 7.000 kr. til 10.000 kr. for skatteydere med enkelt personfradrag og fra 14.000 kr. til 20.000 kr. for skatteydere med dobbelt personfradrag.

Den progressive grundbeløbsskala, der anvendes ved beregningen af indkomstskatten til staten, foreslås tilpasset til den indkomstudvikling, der har fundet sted siden den blev indført i 1970. Ved denne tilpasning er hovedvægten lagt på en kraftig udvidelse af skalaens første trin, det såkaldte proportionalskattestræk, hvor merindtægt ikke fører til forhøjelse af beskatningsprocenten. Efter de gældende regler, vil denne grænse i 1975 typisk ligge ved en skattepligtig indkomst på omkring 35.000 kr. for skatteydere med ret til et personfradrag og ved omkring 42.000 kr. for skatteydere med dobbelt personfradrag. Efter forslaget forhøjes grænsen til 80.000 kr.'s skattepligtig indkomst opgjort efter de nu foreslåede regler om begrænsning af visse fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Denne ret betydelige udvidelse af det første skalartrin vil bevirke, at navnlig skatteydere med de såkaldte mellemstore indtægter vil få såvel deres samlede indkomstskat som skatten af deres merindtægter nedsat forholdsvis meget. Dette må ses på baggrund af, at netop denne gruppe skatteydere i de seneste år er blevet beskattet forholdsvis hårdt, fordi skalartrinene i den hidtidige statsskatteskala trods årlige pristalsreguleringer ikke er steget i takt med den almindelige indkomstudvikling.

Endvidere omfatter lovforslagene ny og forenklede regler om indkomstbeskatningen af folke- og invalidepensionister m.v. og ny regler om særskilt indkomstbeskatning af de såkaldte medhjælpende hustruer.

1. Begrænsning af fradragene.

De foreslåede regler om begrænsningen af de fradrag, der indrømmes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, findes i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer.

For lønmodtagere foreslås det at begrænse adgangen til at fradrage de udgifter, der falder ind under de gældende regler om lønmodtagerfradrag. Det drejer sig om udgifter i forbindelse med lønarbejdet, befordringsudgifter samt faglige kontingenter og udgifter til arbejdsløshedsforsikring. Efter forslaget kan sådanne udgifter kun fradrages i det omfang, de overstiger et grundbeløb på 2.000 kr., der pristalsreguleres, eller 10 pct. af lønindtægten.

For selvstændige erhvervsdrivende foreslås en lignende begrænsning i fradragsadgangen. For disse skatteydere ville det imidlertid give praktiske vanskeligheder at opregne, hvilke udgiftsformer begrænsningen skal omfatte. Derfor foreslås det at gennemføre begrænsningen ved at forhøje den skattepligtige indkomst med et grundbeløb på 2.000 kr., der pristalsreguleres. Forhøjelsen skal dog højst udgøre 10 pct. af det overskud, der fremkommer efter fradrag af den erhvervsdrivendes driftsomkostninger m.v., herunder afskrivninger og henlæggelser til investeringsfonds. Før 10 pct.-reglen anvendes, skal det nævnte overskud reguleres ved, at man tillægger renteudgifter og fratrækker rente- og udbytteindtægter.

Lovforslaget begrænser endvidere skatteyderens fradrag for renteudgifter således, at han kun kan fradrage det beløb, hvormed hans samlede årlige renteudgifter overstiger et grundbeløb på 4.000 kr., der pristalsreguleres.

Efter forslaget skal begrænsningen gælde alle renter, uanset om gældsforpligtelsen er stiftet som et led i skatteyderens erhvervsvirksomhed eller af hensyn til hans privatforbrug. Forslaget omfatter således også renter af gæld i faste ejendomme, herunder ejerboliger.

Ifølge forslaget skal begrænsningen af rentefradraget gælde, selv om en skatteyder med renteudgifter tillige har en renteindtægt. Det er altså bruttorenteudgiften, der ved opgørelsen af rentefradraget nedsættes med det omtalte grundbeløb. I forbindelse med udvalgsbehandlingen vil der være lejlighed til nærmere at overveje de praktiske muligheder for i stedet at lægge vægt på nettorenteudgiften, d.v.s. det beløb, hvormed skatteyderens renteudgifter overstiger hans renteindtægter. Efter regeringens opfattelse kan rimelighedshensyn tale for en sådan ordning.